

Fejlesztési lehetőségek a Velencei-tó térségében, kérdőíves kutatás alapján

Sebes Ádám

Vidékfejlesztési agrármérnöki alapképzési szak, nappali tagozat

Vidékfejlesztés és Fenntartható Gazdaság Intézet, Vidék- és Területfejlesztési Tanszék

Belső témavezető: Urbánné Malomsoki Mónika, tanszéki munkatárs, Vidékfejlesztés és Fenntartható Gazdaság Intézet, Vidék- és Területfejlesztési Tanszék

Jelen dolgozat a Velencei-tó térségének turisztikai fejlesztési lehetőségeit vizsgálja, a helyi lakosság és a térségbe látogató turisták igényeinek felméréssel, összevetésével. A kiindulópont az a gyakorlati probléma, hogy a térség erős turisztikai vonzereje mellett hogyan őrizhető meg az élhető környezet és helyi közösség jóléte. Célom a két csoport közti különbségek és azonosságok megismerése, összehangolása, valamint olyan fejlesztési irányok azonosítása, amelyek mind gazdasági, mind társadalmi, mind környezeti értelemben fenntarthatóak

A kutatás primer, kvantitatív kérdőíves felmérésre épült. Google Űrlapok felületén 147 válasz érkezett, célzottan a térséget ismerő lakosoktól és látogatóktól. A minta nem reprezentatív, de a két csoport érintettsége révén megbízható helyzetképet ad. A kérdések a demográfiától és utazási szokásoktól a helyi infrastruktúra megítélésén, turisztikai élményeken és fejlesztési javaslatokon át a turizmus társadalmi hatásaiig terjedtek.

A legfontosabb eredmények a négy hipotézisem köré rendezhetők. Elsőként a turisztikai fejlesztések lakosságra gyakorolt hatásának kérdésköre. Az eredmények alapján mindaddig támogatja a lakosság a helyi turizmus fejlesztését, amíg azok nincsenek nagy mértékben negatív hatással az életminőségükre. A második hipotézisem, miszerint a térség infrastruktúrája fejlesztésre szorul, beigazolódott. A vasúti közlekedés ugyan országos szinten kiemelkedő, az autóbuszjáratok kapacitása nem elegendő, különösen a nyári időszakban. A kerékpáros közlekedés első látásra megfelelő, azonban azon kerékpárosok, akik nem rekreáció, hanem közlekedés céljából szeretnének „A” pontból „B” pontba eljutni, akadályokba ütközhetnek. A térség kommunikációja jó irányba halad, a válaszadók többsége időben értesül a fontos hírekről, azonban a digitális jelenlét még fejlesztésre szorul. Végezetül a lakosság és a turisták konkrét fejlesztési lehetőségekhez való viszonyát vizsgáltam. A hipotézisem, miszerint ezen két csoport

igényei eltérőek, megdőlt. A két csoport véleménye és igényei a fejlesztéseket illetően csupán a részletekben különböznek. Az alapvető értékek, mint a természeti környezet és a vízminőség megőrzése, javítása mind a két csoport számára kiemelten fontosnak bizonyult.

A munka fő hozzájárulása, hogy a két kulcsszereplő-csoport (lakosok–turisták) preferenciáinak összehangolása révén jelöl ki fejlesztési irányokat. Korlátként megjegyzendő a nem reprezentatív minta, a jövőben célzott, nagyobb elemszámú adatfelvétel és szezonális idősoros vizsgálat tovább pontosíthatja az eredményeket.